

MŁACAĆ (1) *vb impf*

3 *pl praes* młacają.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Iter. od „młocić” ‘oddzielać nasiona od kłosów’: Area, Boyewisko/ Klepisko/ álbo/ Gumno w ítodole/ ná którym młacáyą. Mqcz 15c.

Formacje współrdzenne cf MŁOCIĆ.

TZ